WELCOME STRANGER

KRISTINA BENJOCKI
STIJN VERHOEFF
HET LAAGT 24

KLEINE WITTENBURGERSTRAAT 315
JACOB DWYER

SARAH VAN SONSBEECK
SPINOZASTRAAT 9

MEER OVER WELCOME STRANGER

Welcome Stranger heeft altijd met hedendaagse kunst de dialoog en vrije ruimte opgezocht. Karakteristiek voor de eerste projecten in de jaren ‘90 was dat kunst te zien was in een privé woning, de eerste aan de Stadhouderskade 112. Deelnemende kunstenaars waren Mark Manders, Rob Birza, Jan van de Pavert, Bastienne Kramer, Fortuyn/O’Brian, Esther Tielemans, Lily van der Stokker en Minne Kersten. Mede beïnvloed door de pandemie is in recente jaren de focus verschoven en zijn kunstenaars gevraagd een werk te maken voor de gevel van de eigen woning. Telkens staan eenvoudigweg de gegevens centraal die als vanzelf uit de situatie voortkomen: een huis in de stad en daarmee samenhangend de wisselwerking tussen het privé vertrek en de publieksruimte, openbaarheid en privacy. De relevantie is door de jaren heen enkel toegenomen - denk aan surveillancetechnieken and online privacy. Notities van gastvrijheid, vreemdeling zijn en bij een plaats horen, hebben nieuwe sociale en politieke betekenis gekregen. Welcome Stranger blijft ze daarom verkennen.

MORE ABOUT WELCOME STRANGER

Welcome Stranger has always sought dialogue and free space with contemporary art. Characteristic of the first projects in the 1990s, art was shown in a private home - the first being 112 Stadhouderskade. Participants over the years have included Mark Manders, Rob Birza, Jan van de Pavert, Bastienne Kramer, Fortuyn/O’Brian, Esther Tielemans, Lily van der Stokker and Minne Kersten. Partly influenced by the pandemic, the environment has shifted in recent years and artists have been asked to create a work for the facade of their own homes. Each time, the focus is simply on the particulars that arise naturally from the situation: a house in the city and the associated interactions between the private room and the public space, publicness and privacy. The relevance has only increased over the years—think on the rise of surveillance techniques and online privacy issues. Notions of hospitality, being a stranger and belonging to a place have also taken on new social and political meaning. Accordingly, Welcome Stranger continues to explore them.

curator en initiatiefnemer:
Marianna van der Zwaag

design: Tariq Heijboer

communicatie: Joanie Croes
vertaler/translator NL–EN: Susan Jenkins

mondriaan fund
amsterdams fonds voor de kunst

Voor meer data en informatie over de kunstwerken in de andere straten: volg onze socials en website./
Keep an eye on our socials and website for more dates and information about the artworks on other streets.

1 Kristina Benjocki
Het Laagt 24
2 Jacob Dwyer
Kleine Wittenburgerstraat 315
3 Sarah van Sonsbeeck
Spinozastraat 9

Data straatbijeenkomsten /
Dates live gatherings

All at 12:00

Zaterdag 15 juni (Spinozastraat 9)
Zaterdag 22 juni (Kleine Wittenburgerstraat 315)
Zaterdag 29 juni (Spinozastraat 19)
Woensdag 3 juli (K. Wittenburgerstraat 315)
Vrijdag 13 juli (Spinozastraat 19)
Zaterdag 27 juli (Het Laagt 24)
Woensdag 31 juli (Het Laagt 24)
Zaterdag 31 augustus (Het Laagt 24)
Vrijdag 13 september (K. Wittenburgerstraat 315)
Zaterdag 14 september (Spinozastraat 9)

Feel very free to join us!

Beste voorbijganger,

we nodigen je uit om kennis te maken met dit kunstwerk van Jacob Dwyer. Deze tekst geeft je meer context over het werk en de kunstenaar.

Sinds 2020 nodigt Welcome Stranger verschillende kunstenaars uit om nieuwe, tijdelijke kunstwerken te maken voor de façades van hun huizen. Hiermee geven ze iets persoonlijks bloot midden in hun eigen buurt. Deze zomer heeft Welcome Stranger drie kunstenaars uitgenodigd om een nieuw werk te maken in de drie verschillende stadsdelen waar ze wonen. De gevels creëren een omgeving voor nieuwe observaties, waar iedere voorbijganger welkom is om kennis mee te maken.

Welcome Stranger organiseert sinds de jaren negentig kunstmanifestaties en -projecten in de kantlijn van het officiële kunstcircuit. Karakteristiek voor Welcome Stranger is dat de kunst te zien is in privéwoningen, en dat gewerkt wordt met de daarmee samenhangende wisselwerking tussen de persoonlijke, eigen en publieke ruimte, openbaarheid en privacy. Sinds de pandemie is de focus naar buiten verschoven: de gevels van de woningen.

Jacob Dwyer
De Spreekbuis
30.05.24 – 15.09.24

Jacob Dwyer laat vanuit het raam van zijn appartement in Amsterdam Centrum-Oost een buis langs de gevel naar beneden lopen. Op 135 cm boven de grond eindigt de buis in een hoornvormige opening die het oor van voorbijgangers uitnodigt.

Het fascineert Jacob hoe je met woorden en geluiden werelden en verhalen kan creëren. Een spreekbuis is van oorsprong een metalen buis waarmee werd gecommuniceerd van stuurhut naar machinekamer aan boord van een zeeschip. Tegenwoordig is het vaker te vinden in kinderspeeltuinen. In zijn werk zet Jacob de buis in als een geleider waardoor interne werelden naar buiten worden gebracht. Als je je oor te luister legt bij de hoorn, is een stem te horen die de ruimte beschrijft waar deze zich bevindt en gebeurtenissen die daar mogelijk hebben plaatsgevonden.

Onderstaand fragment beschrijft de stofdeeltjes die door Jacobs huis vliegen, als een 'sneeuwstorm in slow motion'. Van scheepswerf tot woonwijk, elke locatie heeft zijn eigen geschiedenis en daarmee zijn eigen soort stof.

Hoeveel kamers heb ik in deze stad gekend?
In hoeveel buurten heb ik sluiproutes geleerd?
Hoeveel buren heb ik niet gesproken?
En waarom zien deze badkamers er allemaal hetzelfde uit?
Beste vreemdeling, ik spreek tot jou vanuit de kamer waarin ik woon. Er is hier een raam.
Een klein vierkant raam aan de linkermuur. De lucht moet net zijn opgeklaard, want een enkele lichtstraal is de kamer binnengekomen en snijdt nu als een vierkante buis door de ruimte. Binnen deze buis kan ik al het stof zien. Zoveel stof. Een sneeuwstorm in slow motion.

Ik duw mijn hand er nu in. Het is fijn om mijn vingers weer te zien, verlicht, in deze donkere kamer. Het was me niet eerder opgevallen, maar uit het topje van mijn duim steken honderden kleine cactusnaaldjes. Haartjes. Kleine haartjes. Het stof vliegt er nu in, wordt opgevangen en valt naar beneden voordat het op het oppervlak van mijn huid rust. Ik bedoel, is dat niet wat stof voornamelijk is? Huid? Dode huid? Dode huid van de persoon die hier voor mij woonde. Het is een beetje alsof we elkaars hand vasthouden, nietwaar?

Jacob Dwyer (1988, UK) studeerde Experimentele Film aan Kingston University en voltooide een residentie bij De Ateliers (Amsterdam). Zijn werk is vertoond in kunstruimtes en op filmfestivals, waaronder IFFR (Rotterdam), IDFA (Amsterdam), Good Children (New Orleans), De Appel (Amsterdam) en BFI (Londen). In 2022 bracht hij The Devil Museum uit op vinyl bij Mana Records en in 2023 verscheen Notes on Devils bij Building Fictions.

'Toen ik werd uitgenodigd om deel te nemen aan Welcome Stranger wist ik, zoals zoveel mensen in deze stad, niet waar ik zou wonen als het zover was. Toch was het spannend om me voor te stellen wat ik zou maken, want door deze gedachten kon ik me een huis voorstellen. Hoe zou het eruitzien? Waar zou het staan? En hoe zou mijn werk functioneren op de gevel; die drempel tussen buiten en binnen. Het zette me aan het denken over al die binnenruimtes die ik de afgelopen tien jaar zag, van onderhuur naar antikraak, van bank naar mezzanine, in mijn constante en schijnbaar hopeloze zoektocht naar betaalbare huisvesting. Restanten van al deze verblijfplaatsen reizen met me mee. Ze komen in dit werk terecht via woorden en geluiden.'

Jacob Dwyer performing *The Devil Museum*

Dear stranger,

we invite you to get acquainted with this artwork by artist Jacob Dwyer. This text provides some context about the work as well as the artist.

Since 2020, Welcome Stranger has been inviting several Amsterdam-based artists to make new, temporary artworks on the facades of their homes. In doing so, they are revealing something personal in the public space of their own neighbourhood. This summer, Welcome Stranger invited three artists to create new work in the different parts of the city where they reside. The facades create an environment for new observations, where every passer-by is welcome to experience strange encounters in different parts of the city.

Welcome Stranger has been organising art events and projects on the fringe of the official art circuit since the 1990s. The characteristic feature of Welcome Stranger is that the art is shown in private homes, working with the associated interactions between the private room and public space, publicness and privacy. Since the pandemic, the focus has shifted to the outside: the facades of the homes.

Jacob Dwyer
De Spreekbuis
30.05.24 – 15.09.24

From the window of his house in Amsterdam Centrum-Oost, Jacob Dwyer runs a tube down the facade of the building, where it ends 135 cm above the ground in a horn-shaped opening that invites the ear of a passer-by to listen.

In his practice, Jacob uses words and sounds to build worlds and stories. For Welcome Stranger, he has made a construction that takes the form of a 'voicepipe'; a metal tube originally used to communicate from the wheelhouse to the engine room on board a sea-going vessel. Now, they're more commonly found in children's playgrounds. In his work, Jacob deploys the tube as a conductor through which the inside is transported out. Leaning into the horn, one hears a voice speaking within. It describes the room in which the speaker stands and a series of things that may have happened inside it.

Below is an excerpt from what a visitor might hear, in which dust particles fly through Jacob's home, like a 'blizzard in slow motion'. From a shipyard to an area of residential housing, each location mentioned has its own history and hence, its own kind of dust.

How many rooms have I known in this city?
How many neighbourhoods have I learned shortcuts in?
How many neighbours have I not spoken to?
And why do these bathrooms all look the same?
Dear stranger, I am speaking to you from within the room in which I live. There's a window in here. A small square window on the left wall. The sky must have just cleared, because a single beam of light has entered the room and is now cutting across the space like a square tube. Within this tube I can see all the dust. So much dust. A blizzard in slow motion.

I push my hand into it now. It's nice to see my fingers again, lit up, in this dark room. I didn't notice it before, but poking out from the tip of my thumb are hundreds of tiny cactus needles. Hairs. Little hairs. The dust is flying into them now, getting caught up and falling down before resting on the surface of my skin. I mean, isn't that what dust mainly is? Skin? Dead skin? Dead skin of the person who lived here before me. It's a bit like we're holding hands, isn't it?

Jacob Dwyer (1988, UK) studied Experimental Film at Kingston University and completed a residency at De Ateliers (Amsterdam). His work has been shown in art spaces and film festivals including, IFFR (Rotterdam), IDFA (Amsterdam), Good Children (New Orleans), De Appel (Amsterdam) and BFI (London). In 2022 he released The Devil Museum on vinyl with Mana Records and in 2023 he published Notes on Devils with Building Fictions.

'When I was invited to take part in Welcome Stranger I, like so many people in this city, didn't know where I'd be living by the time it came around. Nevertheless, it was exciting to imagine what I would make, as through these thoughts, I could imagine a house. What would it look like? Where would it be? And how would my work function on that threshold between its outside and inside? It made me think about all those insides which, for the past ten years, have flipped from pillar to post, sublet to anti-squat, sofa to mezzanine, in my constant and seemingly hopeless quest for affordable housing. Remnants of all these abodes travel with me. They enter this work through words and sounds.'

